

В редакції автора клопотання

до №18/338 від 25 серпня 2021 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Бенедичук Олександр Леонідович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність:

- частині другій статті 19, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність), положення частини першої статті 5 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року №4651–VI (далі – Кодекс), згідно з яким *процесуальна дія проводиться, а процесуальне рішення приймається згідно з положеннями цього Кодексу, чинними на момент початку виконання такої дії або прийняття такого рішення;*

- частині першій, другій статті 55, частині першій статті 129¹ Конституції України (конституційність), положення частини першої статті 459 Кодексу, згідно з яким *судові рішення, що набрали законної сили, можуть бути переглянуті за нововиявленими або виключними обставинами.*

Автор клопотання зазначає, що положення частини першої статті 5 Кодексу, яка визначає порядок проведення процесуальних дій, прийняття процесуальних рішень, тобто визначає обов'язки суб'єктів кримінального провадження, *містить вказівку дотримуватись лише чинних вимог Кодексу*, однак норма частини другої статті 19 Конституції України, яка визначає обов'язки органів державної влади, їх посадових осіб, до яких належать і суб'єкти кримінального провадження, *містить вказівку дотримуватись чинних вимог Конституції та законів України.*

Він вважає, що така невідповідність звужує зміст та обсяг його існуючих прав та свобод, гарантованих Конституцією України, у тому числі порушує конституційні гарантії звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод безпосередньо на підставі Конституції України.

Також автор клопотання зазначає, що положення частини першої статті 459 Кодексу визначає можливість перегляду за виключними обставинами *судових рішень*, до яких за висновком Верховного Суду не належать ухвали слідчого судді, а також рішення суду апеляційної інстанції щодо таких ухвал, тоді як положення частин першої, другої статті 55 Конституції України передбачають судовий захист його прав і свобод, а також гарантії оскарження в суді рішень органів державної влади, посадових і службових осіб, до яких належать ухвала слідчого судді, а також рішення суду апеляційної інстанції щодо таких ухвал.

Він вважає, що така невідповідність порушує його конституційне право на судовий захист та право оскаржити в суді за виключними обставинами

ухвалу слідчого судді, а також рішення суду апеляційної інстанції щодо такої ухвали.

Також автор клопотання наголошує, що інтерпретація Верховного Суду застосовуваного згідно положення частини першої статті 459 Кодексу, що містить формулювання «судове рішення», до якого на думку Суду не належить ухвала слідчого судді, а також рішення суду апеляційної інстанції щодо таких ухвал, суперечить положенню частині першій статті 129¹ Конституції України, згідно з яким *судове рішення є обов'язковим до виконання*, що є складовим конституційного права на судовий захист.

Він вважає, що з такої інтерпретації слідує, що ухвали слідчого судді, а також рішення суду апеляційної інстанції щодо таких ухвал, не є обов'язковими до виконання, що порушує його конституційне право на судовий захист.